

[Finansministeren.]

hvervelse af ejendom eller udførelse af anlægsarbejder, er jeg ligeledes enig. Jeg er enig i, at dette bør klarlægges i videst muligt omfang, og det er min overbevisning, at arbejdet med de flerårige budgetter fremover vil yde en væsentlig hjælp også på dette område.

Det ærede medlem var inde på, at statens personale i højere stillinger i større omfang end nu burde fritages for lønede ekstrajob, så de bedre kunne passe deres egentlige stilling. Også her kan jeg i hvert fald i princippet erklære mig enig. Jeg regner med at spørgsmålet vil blive taget op i tjenestemandskommissionen af 1965, ja, jeg kan sige, at jeg ikke alene regner med, at spørgsmålet vil blive taget op, jeg ved, at det vil blive taget op i tjenestemandskommissionen.

Med hensyn til spørgsmålet om tjenesteboligerne kan jeg oplyse, at der siden 1957 er nedlagt en række tjenesteboliger i overensstemmelse med den betænkning, der kom vedrørende statens tjeneste- og lejeboliger. På den anden side må man jo også gøre sig klart, at der fortsat på begrænsede områder vil være brug for tjenesteboliger, nemlig hvor tjenestens tarv gør det påkrævet. Nedlæggelsen af tjenesteboliger vil blive fortsat, og staten vil være yderst tilbageholdende, når der fremsættes ønsker om oprettelse af nye.

Så faldt der nogle bemærkninger om studietiden og frafaldet blandt studerende ved universiteterne. Herom kan jeg oplyse, at det er problemer, som man naturligvis er stærkt optaget af såvel på universiteterne som i undervisningsministeriet, og som man også på forskellig måde har søgt at finde en løsning på. Jeg skal ved denne lejlighed kun nævne, at det indgår som et ledende synspunkt i alle de studieplansrevisioner, der er gennemført i de senere år, at man vil søge den faktiske studietid reduceret og frafaldet begrænset eller i hvert fald henlagt til et så tidligt tidspunkt i studiet som muligt. Et betydeligt antal nye stillinger og nye stillingskategorier, instruktører, vejledere o.s.v. er netop oprettet med henblik på at finde en løsning her. Men den eksplosive tilgang til universiteterne i disse år gør det jo vanskeligt og eliminerer i nogen grad de faktiske virkninger af disse bestræbelser. Planlægningsrådet for de højere uddannelser arbej-

der jo også i høj grad med disse problemer, som er meget sammensatte. Herom vil jeg henvise til rådets første beretning for halvåret januar-juni 1965.

Til det ærede medlem hr. Thestrup, der oplyste med Finanstidende som kilde, at de offentlige udgifter skulle have udvist en reel stigning på ca. 10 pct. om året, vil jeg sige, at jeg ikke har haft lejlighed til i disse dage med den travlhed, der har været, at gøre mig bekendt med de af Finanstidende foretagne beregninger; jeg skal blot henvise til, at man i den redegørelse for den økonomiske baggrund for regeringens investeringsprogram, der er udarbejdet af det økonomiske sekretariat, har opgjort den reelle stigning til 6-7 pct. om året i 5 års perioden 1959-64. Det drejer sig altså for denne periode om en stigning, der er noget større end forudsat i finanslovforslaget for 1966-67, hvor vi jo regner med en reel stigning på 5 pct.

Flere ærede ordførere har været inde på, at der skulle være et misforhold mellem dette, at finanslovforslaget har en reel stigning i statsudgifterne på omkring de 5 pct. på et år, mens der kun ventes en forøgelse af nationalproduktet med ca. 3 pct. Men denne forskel, som altså nogle kalder et misforhold, er jo noget, som man har kunnet iagttage igennem en lang årrække; det er en udvikling der har været i gang i det danske samfund i mange år, idet der med den større velstand er en tendens til, at der i voksende grad stilles krav om flere og bedre offentlige ydelser, og at disse krav søges tilgodeset gennem lovgivningen og de årlige bevillingslove.

Vi har da også i de senere år gentagne gange hørt, at det ærede medlems parti har rejst krav om yderligere offentlige goder til befolkningen både på det sociale område og på en række andre områder. Det er jo ikke længere sådan i dag, at vi skarpt kan dele partierne op efter de partier, der ønsker en udbygning af de offentlige goder, og de partier, der ikke gør det. Ja, vi har måske et enkelt parti herinde, som er absolut modstander af en udvidelse af de offentlige goder, men ellers er vi da nået dertil stort set, at næsten alle danske partier giver udtryk for en interesse for udviklingen af de offentlige goder på en lang række områder, altså ikke de sociale